

PRZEGRODZIĆ (2) *vb pf*

e oraz o jasne.

inf przegrodzić (1). \diamond *praet* 3 *sg m* przegrodził (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

1. Oddzielić jedno od drugiego (1) :

Zwrot: »płotem przegrodzić« (1): Virgeam sepem interponere, Chróftowym płotem przegrodzić. *Mącz* 499a.

a. [Oddzielić, być tym, co oddziela [co]: Bo król duński z francuskim dalekie samsiedztwo, Przegrodził je Nederland i Niemieckie państwo *PismaPolit* 51.]

2. [Odgradzając wydzielić [co czym]: Item wśgorę na przodku ma śbudowacz Iśbę frąbißtą albo foßtowaną [!] a śtey Isbi komorę Item wtilie na Isdzbie dolny dwie komorze przegrodzicz deskami śchpunthowaniami *ZapWpolActAdv* 1551 205/226.]

3. Zagrozić, postawić przeszkodę; przen (1) :

Zwrot: »przegrodzić [komu] drogę [do czego]« (1): [Chrystus] Dośyc wczynił Oycá śwoiego zleceniu/ A obiáwiwśzy we wśzem wolą Oycá śwego Przegrodził mędrkom drogę do błędu wśzelkiego *GrzegRóżn* O2.

Formacje współrdzenne cf GRODZIĆ.

Cf **PRZEGRODZENIE, PRZEGRODZONY**

MP